श्रीशिवमाहात्म्यम्

प्रलयनन्दी

चिराय मग्नः खलु तत्समाधौ सृष्टेः स्थितेश्च प्रलयस्य कर्ता।
त्वां शम्भुमीशं धृतसर्वलोकं नमामि मूर्ध्ना च कृपामृताय॥
देवैर्यथा तत्तव दर्शनं च सिद्धैस्तपोभिः सुलभं हि लोके।
कदा भवेत्तन्मम शान्तिदायि दम्भस्तु चूर्णीक्रियते च येन॥
तपोभिरीड्यैः किल मोक्षदात्रीं कृपासुधां यां मुनयो लभन्ते।
बिन्दुश्च तस्या भव मेऽस्ति काम्यो येनैव शान्तिर्भविता चिराय॥
गजाजिनादीन् कृतभस्मलेपं दृष्ट्वा च ये वायुपहास्यमानाः।
ते मर्त्यलोके खलु वर्तमाना द्रुमा हि वै पुष्पफलेन हीनाः॥
श्मशानवासः खलु तेऽपवादः जनैश्च मूर्खैरसमाप्तदर्पैः।
तेषां समेषां कथमेव भूयान्मोहान्धकारे स्थगनाद्विमुक्तिः॥
विलासजाले खलु विद्यमानः स्मर्ता न वै ते बत सोऽहमस्मि
भक्तिश्च तस्मान्न दृढा प्रति त्वामवेहि मां देव दयाविहीनम्॥
कायेन वाचा शरणागतस्य महेश्वर त्वं हि दयासमुद्रः।
तवाशिषा सर्वसुखानि देव प्राप्तानि भक्त्या स्तुवता जनेन॥
तवैव नामोच्चरतश्चिराय तवैव मूर्त्तिं स्मरतश्चिराय।
ध्यानेन वा ते रमतश्चिराय ध्रुवं भवेद्वै यमभीतिमुक्तिः॥
प्रलयघटनहेतुः सच्चिदानन्दरूपः सकलसुरगणानां देव एवैक ईड्यः।
जननमरणचक्रभ्रंशदक्षस्त्वमीश त्वथ निखिलजनानां सिद्धिरूपः शरण्यः॥
तव सकलगुणानां नास्ति पारं भवेश हृदयपरमशान्तिप्राप्तये वर्ण्यते वै।
मम मनसि स किञ्चिद्भाति सर्वस्तुतीनां तदपि तव कृपायै स्तूयसे वाधमेन॥

❁ ❁ ❁